

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/102/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7823201986
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:7823201986.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie sumy 3.275,24 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žalobu v celom rozsahu zamietá.
- Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 7.9.2023 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.275,24 EUR spolu s úrokmi vo výške 21,24 % ročne z dlžných súm istiny a s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne z omeškaných súm a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej zo dňa 21.6.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Právny predchodca postupcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. uzavrel so žalovaným dňa 5.12.2008 zmluvu, ktorej predmetom bol záväzok právneho predchodcu postupcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme úverového rámca a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Tvrdil, že na základe zmluvy právny predchodca postupcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný porušil svoje povinnosti zo zmluvy, a tak postupca listom zo dňa 28.7.2020 zmluvu vypovedal. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 3.475,24 EUR, pričom pozostávala z neuhradenej istiny 3.192,57 EUR, z neuhradeného riadneho úroku 278,60 EUR a z neuhradeného poistenia splátok 4,07 EUR. Žalovaný po výpovedi zmluvy vykonal spolu vo výške 200,- EUR, ktorú sumu žalobca započítal na istinu úveru a preto žalovaná suma predstavuje sumu 3.275,24 EUR.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola riadne doručená dňa 25.11.2023, nevyjadril a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

3. Právny predchodca žalobcu na základe predchádzajúcej výzvy súdu vo vyjadrení zo dňa 11.12.2023 špecifikoval žalobu v časti uplatnenej pohľadávky. Ďalej v bodoch II a III. sa vyjadril k uplatnenému zmluvnému úroku, poplatkom a k splneniu povinnosti v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnili strany sporu. Svoju neúčast' ospravedlnil len žalobca, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu žiadal prejednať spor v jeho

neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania. Súd preto postupom podľa ust. § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to žalobou, zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov s prílohami (čl.8-30), výpisom z prílohy k zmluve o postúpení zo dňa 21.6.2023 (čl.31), oznámením o postúpení pohľadávok (čl.51), zmluvou o spotrebiteľskom úvere (čl.32), výpoveďou zo zmluvy s doručenkou (čl.33), všeobecnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (čl.35), sadzobníkom poplatkov (čl.36), výzvou na zaplatenie s podacím hárkom a potvrdením o doručovaní (čl.37, 88), výpisom z úverového účtu (čl.38-50), pokusom o zmier (čl.53), vyjadrením žalobcu zo dňa 11.12.2023 (čl.81-84), špecifikáciou pohľadávky (čl.85), súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2008 (čl.86), sadzobníkom poplatkov (čl.87), ďalšími listinnými dokladmi a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobca ako dôkaz predložil tlačivo označené ako „Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru“ podpísané dňa 5.12.2008 oboma zmluvnými stranami. V zmysle tejto zmluvy spoločnosť CETELEM SLOVESNKO a.s. uzatvorila so žalovaným Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 2621647 99260797, jednalo sa o účelový úver na kúpu tovaru. Výška úveru predstavovala 862,71 EUR (25.990,- SK) s povinnosťou žalovaného zaplatiť úver v 24 splátkach vo výške 53,87 EUR (1.623,- SK) splatných k 15-tému dňu v mesiaci. Celkové náklady predstavovali 430,26 EUR (12.962,- SK), ročná úroková sadzba 39 %, RPMN 51,57 %, priemerná RPMN 34,92 %. Súčasťou zmluvy bolo ďalej ustanovenie, kde v časti C) Kreditná karta je predtlačným písmom uvedená: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydala kreditnú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania, a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zavazujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, a to i telefonicky. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný zo zvolenou možnosťou v časti B).

7. Tlačivo - formulár pre spotrebiteľské úvery bol horizontálne rozdelený na dve časti, z ktorých prvá časť (neorámovaná, nepodfarbená) obsahovala klasický úver pod písmenom B a kreditnú kartu pod C-1. Druhá časť (orámovaná a podfarbená na spodku uvedenej žiadosti/zmluvy) obsahovala vopred vytlačené texty rozdelené na body C-kreditná karta, D-poistenie klienta, E-dohoda o zrážkach zo mzdy, F-súhlas so spracovaním osobných údajov, G- žiadosť o financovanie. V závere na spodku uvedenej žiadosti a zmluvy bola ďalšia kolónka prehlásenia partnera vľavo a vpravo kolónka s podpismi právneho predchodcu postupcu, ako aj žalovaného.

8. Z výpisu z účtu za obdobie od 24.8.2009 do 26.1.2021 a špecifikácie žalobcu súd zistil, že žalovaný prvýkrát čerpal peňažné prostriedky z predmetnej kreditnej karty dňa 22.8.2009 a poslednýkrát dňa 19.12.2019, pričom celkovo čerpal sumu 11.327,- EUR. Súd tiež zistil, že poslednú kreditnú transakciu vykonal dňa 25.1.2021 a za obdobie od 24.8.2009 do 26.1.2021 žalovaný vykonal úhrady na účet revolvingového úveru spolu vo výške 14.042,77 EUR (13.842,77 + 200,-).

9. Výzvou zo dňa 1.6.2020 predchodca žalobcu vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej čiastky úveru vo výške 448,- EUR. Predmetná výzva bola žalovanému odoslaná dňa 5.6.2020 a dňa 3.7.2020 bola predchodcovi žalobcu vrátená s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

10. Výpoveďou zo zmluvy zo dňa 28.7.2020 právny predchodca žalobcu vypovedal úverovú zmluvu č. 42669651129100 s účinnosťou ku dňu doručenia výpovede žalovanému. Súčasne ho vyzval na úhradu dlžnej sumy 3.475,24 EUR. Predmetná výzva bola žalovanému zasielaná dňa 29.7.2020 a bola predchodcovi žalobcu vrátená s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

11. Z obchodného registra vyplýva, že uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.8.2016 sp. zn. 34Exre 311/2016-9 došlo podľa ustanovenia § 69aa ods. 8 Obchodného zákonníka k výmazu

spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s, IČO: 35 787 783 z obchodného registra v dôsledku jeho zániku dňom 30.6.2016 pri cezhraničnom zlúčení so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paríž, so sídlom na adrese 1 Boulevard Haussmann 750 09 Paríž.

12. Z Obchodného registra mal súd nesporne preukázané, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35 787 783 bola ku dňu 30.6.2016 vymazaná a jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť BNP PARIBAS PERSONALFINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod číslom 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, t.j. právny predchodca žalobcu.

13. Dňa 21.6.2023 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Podľa jej prílohy bola na žalobcu postúpená aj pohľadávky voči žalovanému z predmetnej zmluvy v celkovej výške 3.475,24 EUR.

14. Súd na neprihliadol na návrh žalobcu predložiť súdu písomné vyjadrenie k predbežnému právnemu posúdeniu, v ktorom by podporil svoje stanovisko právneho posúdenia veci, a to z dôvodu, že pripustenie takéhoto prostriedku procesnej obrany by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Zo zákona nevyplýva, že by súd bol svojím predbežným právnym posúdením viazaný, keď je nepochybné, že ďalej vykoná dokazovanie. Z dokazovania totiž môžu vyplývať iné skutkové závery, ktoré musí súd vyhodnotiť a tieto môžu dotvoriť právny názor. Predbežný charakter právneho posúdenia neznamena to, že sudca pri svojej úvahe a myšlienkovom postupe nezohľadnil všetky dostupné informácie a jeho konklúzia je z daného hľadiska neúplná alebo nepresná. Predbežnosť právneho posúdenia spočíva v tom, že sudca v aktuálnom štádiu procesu objektívne nemohol vychádzať z výsledkov riadneho dokazovania a ku konkrétnemu právnemu záveru dospel síce vyčerpávajúcim argumentačným spôsobom, ale iba v rámci prípravy pojednávania. Objektívne právo je súd vždy spôsobilý interpretovať, avšak záväzne aplikovať ho môže až na definitívne zistený skutkový stav v procesnom zmysle. V prípade predbežného právneho posúdenia veci nie je súd takto formulovaným záverom striktnie viazaný, pretože opak by nevyhnutne viedol k absurdným dôsledkom aj k deformovaniu rozhodovacieho procesu. Tento postup je však limitovaný, pretože pokiaľ sa sudca chce zásadným spôsobom odkloniť od tohto názoru, je v záujme právnej istoty nevyhnutné, aby v odôvodnení rozhodnutia sa s týmto odklonom vysporiadal. Navyše v predmetnom právnom posúdení súd nepredniesol žiadne prekvapivé právne posúdenie veci, pretože súd sa v tomto posúdení neodklonil od judikatúry súdov, ktoré v mnohých prípadoch takýto právny úkon posúdili ako neplatný.

15. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára : Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

18. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 879l zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ustanoveniami tohto zákona sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 28. februára 2010; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich uplatnené pred 1. marcom 2010 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

24. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

26. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

27. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. a), 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

30. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa názoru súdu v tomto prípade žalobcom predloženými dôkazmi bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva, že zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky banky tu splnené boli.

32. Posudzovaný právny vzťah strán sporu je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Právny predchodca žalobcu bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti. Právny vzťah strán sporu súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu - zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka.

33. Súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 5.12.2008 platne len jednu individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere, a to zmluvu určenú na nákup tovaru. Právny predchodca žalobcu nárok uplatnený v tomto konaní odvíjal od záväzku, ktorý bol uvedený v časti C a C1 predmetnej zmluvy, a netýkal sa zmluvy o úvere, určenej na nákup tovaru, ale spotrebiteľského revolvingového úveru. Uvedené medzi stranami nebolo sporné. V rámci tohto dojednania právny predchodca žalobcu vopred vnútil žiadateľovi o úver, aj iný úkon než ten, ktorý bol v čase uzatvárania zmluvného vzťahu vo sfére záujmu žalovaného. Toto vyplývalo zo žiadosti/zmluvy, kde žalovaný súčasne podpísal aj pod tú časť textu, ktorá bola vytlačená inou formou a bez možnosti úpravy tejto časti textu, ktorá sa však týkala iného právneho vzťahu. Súd ustálil, že pri uzatváraní sporného zmluvného vzťahu absentovala nielen vôľová zložka žalovaného, ktorý si nebol ani vedomý podávania žiadosti, a preto nemohlo byť platné ani akceptovanie vôle žalovaného právnym predchodcom žalobcu, ale tiež, že zákon o spotrebiteľských úveroch neumožňoval konkludentné uzatváranie spotrebiteľských úverov, ale vyžadoval obligatórne písomnú formu, prejavenu na jednej listine. Takýto nový záväzkovo-právny vzťah, týkajúci sa kreditnej karty, bolo nutné uzavrieť spôsobom uvedeným v zákone č. 258/2001 Z.z., teda v písomnej forme, s individuálne dojednanými všetkými náležitosťami tak, ako sú vymedzené v § 4 ods. 2 tohto zákona. Pri ich absencii neobstojí zhojenie spočívajúce v čerpaní úveru, z ktorého dôvodu súd ustálil, že pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy bola predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná. Súd konštatuje, že predmetná listina označená ako „žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru - návrh na uzatvorenie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka“, ktorá v časti C/ obsahuje žiadosť dlžníka o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- SK a vydanie kreditnej karty, nie je v časti C/ zmluvou o revolvingovom úvere. Zákon o spotrebiteľských úveroch stanovuje pre platnosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere písomnú formu, pre dodržanie ktorej sa vyžaduje jednak písomný prejav a jednak podpis konajúcej osoby. Podmienka písomnosti pri vzniku predmetnej zmluvy dodržaná nebola, v dôsledku čoho je táto zmluva neplatná podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. a tiež s poukazom na § 40 ods. 1 OZ. Ak dňa 22.8.2009 poskytol žalovanému sumu 700,- EUR, bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001, nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, a preto je neplatná. Bez písomnej zmluvy neexistuje dohoda strán ani o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute či poplatkoch, na ktoré si žalobca robil nárok v zmysle sadzovníka. Ak by aj existovala písomná formálne platná zmluva o žalovanom úvere, súd by venoval dôslednú pozornosť otázke neprijateľných zmluvných podmienok ku škode spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu, sa súd týmito okolnosťami nezaoberal. Taktiež nie je možné považovať, že v zmysle bodu IV. VP je právny predchodca žalobcu vo vzťahu ku žalovanému osobou, ktorej je návrh na uzavretie zmluvy určený a že oznámenie o akceptácii kreditnej karty je prijatím návrhu na uzavretie zmluvy. V tejto súvislosti súd poukazuje na spôsob vytvorenia predmetnej zmluvy, pri ktorom žalovaný nevedel, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára aj ďalší záväzkový vzťah. Takéto ustanovenie časti C/ nie je možné považovať za návrh na uzavretie zmluvy, nakoľko žalovaný ani nemusel vedieť o jeho obsahu. Preto ani prípadnú akceptáciu návrhu na uzavretie

zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.12.2008 nie je možné považovať za prijatie návrhu a tým splnenie podmienky na platné uzatvorenie danej zmluvy.

Zmluvné podmienky, ktoré sledoval právny predchodca žalobcu uzavrieť (ďalej len „revolvingový úver“) boli obsiahnuté vo formulárovej (typovej štandardnej a pod.) úverovej zmluve o poskytnutí iného úveru v prevažnej časti vo všeobecných obchodných podmienkach. Úverové podmienky týkajúce sa revolvingového úveru neboli individuálne podpísané, ani v osobitnej písomnej zmluve.

34. Tunajší súd nevidel dôvod na odklon od rozsudkov súdov, ktorí v obdobných prípadoch označili právny úkon za neperfektný a z hľadiska nedodržania písomnej formy vyžadovanej zákonom za neplatný (viď rozsudok Okresného súdu Košice - okolie vo veci 17C 107/2011, rozsudok Okresného súdu Žilina vo veci 6C 170/2011).

35. Súd má za to, že nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú žalobca poukazuje, aj z tohto dôvodu neplatná (rovnako aj podľa ust. § 40 ods. 1 OZ).

36. Podľa názoru súdu zmluvná podmienka, ktorou automaticky podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ žiada aj o poskytnutie revolvingového úveru je v rozpore s ustanovením § 6 odsek 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko viaže poskytnutie spotrebiteľského úveru na obstaranie vecí na žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorý spotrebiteľ pri takomto type zmluvy nemá možnosť ho odmietnuť. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje následky, že ak by spotrebiteľ nechcel uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, nemohol by uzatvoriť ani zmluvu o úvere, lebo predtlačené ustanovenie tejto zmluvnej podmienky, ktorou žiada spotrebiteľ o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie revolvingového úveru, nemôže spotrebiteľ vylúčiť. Nie je podstatné, či dodávateľ mu poskytne alebo neposkytne revolvingový úver, keďže to závisí vyslovene od jeho rozhodnutia, ani či dôjde k jeho čerpaniu, lebo fakticky schválením žiadosti o poskytnutie úverovej karty je daný spotrebiteľovi k dispozícii úver, o ktorý nežiadal. Podmienky takéhoto revolvingového úveru nie sú v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Samotná táto zmluvná podmienka je formulovaná tak, že vnucuje spotrebiteľovi ďalší produkt doručením platobnej úverovej karty ho napadá k jej použitiu, pričom pôvodne spotrebiteľ o takýto produkt neprejavil záujem. Takéto konanie dodávateľa je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a spotrebiteľ je takto zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov inými poskytovateľmi. Takáto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ale je súčasťou vopred pripraveného formulára, ktorý spotrebiteľ môže len prijať alebo neprijať ako celok. Právny predchodca žalovaného si zjavne zabezpečoval rozvíjanie jeho ďalšej podnikateľskej činnosti formulárovou zmluvou, keď samotný návrh na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere formuloval on sám a fakticky ho aj on sám prijal. Takýto postup vyvoláva dojem o jeho cielenej stratégii, kedy spotrebiteľovi vnútil nepožadovanú službu a podmienky úveru „skryl“ na základe neprehľadných ustanovení zmluvy. Vyššie uvedený postup spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvné dojednanie týkajúce sa revolvingového úveru napĺňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v ustanovení § 53 odsek 1 OZ. Súd má v ďalšom za to, že uvedený postup právneho predchodcu žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ust. Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu.

37. Neplatnosť tejto zmluvnej podmienky je zdôraznená aj skutočnosťou, že táto zmluvná podmienka už bola v zmysle ustanovenia § 53a ods. 1 OZ určená súdom ako neprijateľná zmluvná podmienka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 14C/137/2011 zo dňa 21. 02. 2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 6Co/278/2012 zo dňa 14. 02. 2013, ktorým bola vo výrokovej časti rozsudku vyhlásená neprijateľná zmluvná podmienka v znení: „Súd určuje, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C/ Úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu vecí, žiada aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno, je neprijateľná.“

38. K použitiu § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. podľa ktorého, pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba, súd

dodáva, že v danom prípade zmluva o revolvingovom úvere bola posúdená ako neplatná z dôvodu, že nebola dodržaná obligatórna forma tejto spotrebiteľskej zmluvy, t.j. bola bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný a navyše bez náležitosti obsiahnutých v odseku 2. To znamená, že jej neplatnosť podľa § 40 ods. 1 OZ nebola vyslovená len z dôvodu absencie náležitostí uvedených v § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z.

39. Žalovaný v konaní nijako nespochybnil, že mu bola poskytnutá suma 11.327 EUR a na úver zaplatil do podania žaloby sumu 14.042,77 EUR, keďže rozdiel medzi týmito sumami vo výške 2.715,77 EUR, teda sumu, o ktorú žalovaný uhradil viac ako reálne čerpal, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v spore úspešný v celom rozsahu, prislúcha mu nárok na náhradu trov konania. Z obsahu spisového materiálu však vyplýva, že žalovanému preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania, ktoré je potrebné nahradiť, nevznikli a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.